

Zvonky v nás

Zvoneček do ticha ten večer zazvoni
a nám se dech v těle nakrátko zastavil.
Oči nám svítily jak hvězdy na nebi,
když jsme ten překrásný stromeček viděli.

Stromeček zdobený malými jablíčky,
řetěz tam z barevných papírků byl.
My na tu nádheru s úžasem hleděli,
potichu, po špičkách šli k němu blíž.

Hadrová panenka, dřevěný koníček,
dárků tam nebylo tak jako dnes,
ale nám ke štěstí to málo stačilo
to přece Ježíšek rozdával všem.

Teď již jsme dospělí, zvonek však zní nám dál,
ty dětské vzpomínky vítr nám neodvál.
Vítr nám neodvál, roky je nevzaly,
pro nás ty vzpomínky navždy již zůstaly.